

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 19. De prærogativis è Christi imitatione resultantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Considera te velut ægrotum tanto tempore Iulius.
jam languentem, & confuge ad Dominum no-
strum velut Medicum charitate plenum.

Miserere mei, Domine, quoniam infir-
mus sum. Psal. 6. 3.

Necesse habent mittere manum ad o-
pera fortium, qui cibo fortium minimè
sustentantur, socij tribulationis; sed non
& consolationis. Bern.

DIES XIX.

Prærogativæ E Christi Imita- tione Resulantes.

I.

Christus in mundum venit, ad reparan-
dam Patris sui gloriam, eamque fir-
mandam supra exitum, & ruinam suo-
rum nostrorumque hostium. Is invitat nos ad
sequendum se in hac pugna contra hostes
Dei, quid æquius? ad configendum cum
proprijs hostibus, qui in interitum no-
strum conjuravere, quid magis nos animet?
ad reparandam Dei gloriam; quid homini
gloriosius? ad sequendum Deum - Homi-
nem; quid potentius nos alliciat? Con-
ditiones, quas Christus nobis offert, ut
nos ad se sequendum impellat, non minus

funt

Iulius.

sunt ad persuadendum efficaces. 1. non
petit, ut in sancto hoc bello ullus eorum,
qui sub ejus signis pugnabunt, minus bene-
tractetur, quam ipse, nec in ullum se peri-
culum coniiciat, si non id ipsum a Duce
suo fieri conspexerit; non exigit ab eo ul-
lam actionem, cuius non ipsem in occa-
sione difficile præbuerit exemplum.

II. Et verò si te invitat ad portandam
post se crucem, æquabitne Crux tua pon-
dere crucem ipsius? si te hortatur ad vim
animi tui motionibus inferendam, exigit-
ne, ut secum ad sudorem usque sanguinis
labores? si te obligat ad injurias, quibus
afficeris, remittendas; suntne ea tantæ,
ut æquent illas, quas ipse inimicis suis i-
gnovit? an unquam occasionses habebi-
mus exercendi patientiam, quæ compa-
rari possit illi, quam ipse inter cruciatus
suos exercuit? suntne contemptus, quibus
vult, ut submitramur, similes illis, quos i-
ple in morte sua pertulit? 2. omnibus sup-
peditat sumptus ad hoc sacrum bellum ne-
cessarios, ad quod nos obligat; opem suam
ad id nobis promittit, & offert; nec nisi
modicum quid exigir fidelitatis, gratijs
suis respondendi; & modicum quid bonæ
voluntatis; licet is plus, quam nos ad bo-
nam hanc voluntatem conferat. *Dens e-*

nim

*nim est, teste Apostolo, qui operatur in nobis Julius
& velle, & perficere.*

III. Is nobis victoriam pollicetur, mo-
dò dimicare velimus. In alijs conflicti-
bus, generosi simul, & infelices esse, for-
titer pugnare, & nihilominus vinci pos-
sumus: in hoc verò, si resistimus, victoriā
semper potimus, & quantumvis hostes no-
stri fortes sint, eis tamen, si velimus, resi-
stere valemus. Denique Christus Rex
noster, cùm victoriæ sibi uni vendicet glo-
riam, omnem tamen ejus fructum relin-
quit nobis; sed quem fructum? felicita-
tem æternam, felicitatem infinitam. I-
gnavus igitur, vel penitus cæcus sit, opor-
tet, qui hisce sibi oblatis conditionibus,
Christum sequi detrectet. Eheu! Princi-
pes terrenos ad bellum quotidie sequimur,
etsi labores, & pericula infinites majora, sti-
pendia levissima, & parùm certa, succe-
sus verò incertissimus. Et Christiani Chri-
stum sequi recusant ad conditiones adeò
honorificas ijs, qui eum sequi avidissime
debent, licet alia merces, præter gloriam,
ipsum sequendi, speranda non foret. Ah!
ignavia tua sat ostendit, quām parùm hac
gloria moveri te sinas. At si temetipsum
amas, fierine potest, ut proprijs non mo-
veare commodis?

Philipp. 2.

13.

Prob.

Iulius

Probè examina conditiones, quas Christus tibi proponit, ut te ad se sequendum alliciat: & erubesc de socordia, vel potius stultitia tua, dum hactenus eum sequi renuisti conditionibus adeò glorioſis tibi oblatis.

Si quis mihi ministrat, me sequatur.

Ioan. 12. 16.

Noli deficere in via angusta; ego prior transi; ego sum ipsa via, ego duco, in me duco, ad me perduco. *Aug. in Psal. 70.*

DIES XX. De Necessitate Crucem suam portandi.

I.

DUrum est portare Crucem suam, & durum eam tolerare; naturæ nihil magis adversum, nihil sensibus molestum magis; rationem nihil magis excedit; at nihil fidei luminibus, & Evangelij axiomatis magis consentaneum: si cogitemus nos Crucem nostram post Christum portare, omnem, quam experimur, repugnantiam superamus: si cogitemus, nos eam cum Christo portare, repugnantia in ea ferenda quiescit: si verò cogitemus, nos eam pro Christo portare, delicias etiam in ea

